

[A. C. Normann.]

nister at ofre sine gode evner og sin sans for de små landes muligheder på en overvejelse af, om der ikke bør tages, om man ikke kan tage et initiativ til et vestligt alternativ, et vestligt forslag, som kunne indgå i drøftelsen om atomvåbenbegrænsningen. Kan vi ikke begynde med en atomvåbenfri zone, ville den hidtidige overenskomst om prøvesprængninger dog måske kunne udbygges med gensidige begrænsninger eller dog en standsning i udvidelserne af mængdemål, styrkemål og antal geografiske placeringer. Mit forslag herom udtrykker det radikale venstres ønske om, at ingen overvejelse og intet brugbart middel må lades uforsøgt.

Jeg opfordrer regeringen til at give tilsagn om en varm dansk tilslutning til de fra engelsk side for nylig fremkomne tanker om et FN-fond til støtte for fredsaktioner i fremtiden. Det ville utvivlsomt give FN en større handlekraft, om man rådede over de fornødne midler til en hurtig indgriben, når det er nødvendigt, ligesom jeg regner med, at tanken om konfliktforskning, foreslået af det ærede medlem hr. Helveg Petersen, men videreført i Nordisk Råd af regeringen og godkendt af de nordiske regeringer, vil blive fremmet ved regeringens medvirken — jeg henviser her i øvrigt til den betænkning, der for nogen tid siden blev afgivet af et nordisk ekspertudvalg. Jeg synes, det bør overvejes, hvorvidt problemet om en konfliktforskning med fordel kan viderebehandles på internationalt plan, f. eks i Europa-rådet.

Jeg vil også gerne spørge den højtærede udenrigsminister, om han vil kunne give en kort kommentar til arbejdet i det danske nedrustningsudvalg, som for et par år siden nedsattes efter radikalt forslag, og hvori nu politiske repræsentanter medvirker.

Ja, det er jo sådan, og det præger i høj grad debatten i dag, at udenrigspolitikken er et rigt varieret spektrum af emner. Markedspolitikken alene er for Danmark en livsvigtig del deraf. Jeg skal lade det ligge i dag, for talletiden tillader ikke en rimelig behandling af så mange emner, som der her er tale om, og vi plejer jo da også at trække markedsspørgsmålet frem til særbehandling nu og da her i det høje ting; men den højtærede udenrigsministers bemærkninger om EFTA-politikken i forbindelse med Kennedyrunden

giver mig ikke anledning til nogen modbemærkninger; jeg glæder mig især over, at handelsforbindelserne med østlandene med god virkning og med god indsats fra regeringens side nu synes at være under hurtig udbygning.

Så vil jeg gerne slutte med her i første omgang at nævne u-landsproblemet, som optager det radikale venstre såre meget både af humanitære og af fredspolitiske grunde. For nylig skrev skibsreder Ole Lauritzen i Politiken en interessant artikel om vanskelighederne ved at gøre hjælpen virkelig effektiv. Jeg tror, han for en stor del har ret i sine synspunkter. Men når han mener, at vi stort set bør indskrænke os til at give vor viden videre i stedet for at yde direkte materiel hjælp — da det hele efter hans opfattelse intet nytter, hvis ikke de pågældende vil hjælpe sig selv — må det dog tilføjes som noget helt afgørende, at uden en indsats for at skabe et behov for en højere levestandard og skabe en tro på, at en sådan kan nås, får man ikke de pågældende befolkninger gjort aktive, således som skibsrederen ønsker det. Men det er rigtigt, at vi vel først nu er ved at lære, hvorledes hjælpen kan ydes uden at formindskes eller delvis at svinde som følge af desorganisation og korrupsion og manglende erfaringer i, hvorledes pengene bedst kommer frem til effektiv virkning.

Men det er foruroligende, at forskellen mellem den rige landegruppe, vi tilhører, og de fattige lande så hurtigt vokser, ikke alene som følge af vor velstandsekspllosion, men også fordi levestandarden i visse lande synker. Det radikale venstre håber, at den plan, der blev lagt for arbejdet, da vi deltog i regeringsarbejdet, må blive fulgt, og vi mener, at regeringen bør søge den udbygget med et skøn over, hvorledes vi inden 1970 kommer op på den lovede ramme, 1 pct. af nationalproduktet. Dette mål bør ikke fraviges, så meget mere som det ser ud til, at Danmark på dette område desværre ikke har hørt til de mest offervillige lande. Jeg vil gerne nævne, at jeg mener, at regeringen bl. a. har mulighed for at forstærke støtten til u-landene, når talen er om de handelsmæssige relationer, med en positiv holdning i bestræbelserne for at fremme præferencer for u-landenes eksport til de industrialiserede lande.